

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 14. november 2005
Kontor: 3.s.kt.
J.nr.: 2005-12140-180
Sagsbeh.: SEB
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 22 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 11. oktober 2005

Spørgsmål 22:

"Ministeren bedes kommentere den lægelige behandling, som beskrevet i henvendelsen af 5. oktober 2005 fra Støttekredsen for flygtningen i fare, jf. alm. del – bilag 17, herunder bedes ministeren oplyse i hvilket omfang, der bør anvendes tolk under indlæggelse, ved iværksættelse af behandling og i forbindelse med udskrivningsaftaler"

Svar:

Den konkrete lægelige behandling, som er omtalt i henvendelsen af 5. oktober 2005 fra Støttekredsen for flygtningen i fare, beror på nogle lægefaglige skøn, jeg som minister ikke har mulighed for at gå ind i. Jeg har bemærket, at der i den konkrete sag er klaget til Sundhedsvæsnets Patientklagenævn, som er rette klageinstans for behandling af klager over den faglige virksomhed, der udøves af personer inden for sundhedsvæsenet, jf. lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

For så vidt angår spørgsmålets omtale af tolkebistand kan jeg generelt oplyse, at tolkebistand opfattes som en accessorisk del af sygehusydelsen, således at sygehuset er forpligtet til at sørge for tolkning, når det er nødvendigt for behandlingens gennemførelse.

Efter § 7 i lov om patienters retsstilling har patienten endvidere ret til at få information om sin helbredstilstand og om behandlingsmulighederne, herunder om risiko for komplikationer og bivirkninger. Informationen skal meddeles i et for patienten klart og forståeligt sprog, således at patienten er i stand til at forstå sin situation, herunder sin helbredstilstand, de forskellige behandlingsmuligheder, de risici for komplikationer og bivirkninger, der er forbundet med forskellige indgreb osv. Spørgsmålet om information efter § 7 i patientretsstillingsloven er omfattet af Sundhedsvæsenets Patientklagenævns kompetence.